

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมคิดสรรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมคิดสรรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ
2. เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมคิดสรรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละด้าน คือ ด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียนด้วยกิจกรรมคิดสรรมีคะแนนการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อการสื่อสารโดยรวมและในแต่ละด้านสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยกิจกรรมที่สอนตามแผนกระทรวงศึกษาธิการ
2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยกิจกรรมคิดสรรมีผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยรวมหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านจุน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจุน จังหวัดพะเยา ปีการศึกษา 2535 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ จำนวน 15 คน การคัดเลือกตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยเลือกโดยสุ่มจากคะแนนจากระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตลอดปี ใช้คะแนนจากแบบทดสอบวิชาการใช้ภาษาอังกฤษ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีคะแนนเฉลี่ยแล้วไม่เกินระดับ 2 หรือ 40 - 60 คะแนน จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 15 คน จากนั้นหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใกล้เคียงกัน แล้วทดสอบค่า t (t-test) เพื่อดูว่านักเรียน 2 ห้อง มีคะแนนการใช้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ตัวอย่างประชากรทั้ง 2 ห้อง เป็นนักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน แล้วจับฉลากเลือกวิธีสอน 2 วิธี ให้กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ได้รับการสอนตามแผนการสอนที่สอนด้วยชุดกิจกรรมคิดสรร กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ได้รับการสอนตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ เวลาที่ใช้ในการทดลองทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน คือ กลุ่มละ 66 คาบ (คาบละ 20 นาที) รวม 2 กลุ่ม เป็นเวลา 132 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการสอน จำนวน 2 ชุด ชุดละ 15 แผน ได้แก่
 - 1.1 แผนการสอนที่สอนด้วยกิจกรรมการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ
 - 1.2 แผนการสอนที่สอนด้วยกิจกรรมคิดสรรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี

2 ฉบับ ได้แก่

2.1 แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 (ความรู้ทางภาษา) จำนวน 40 ข้อ

2.2 แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 2 (ทักษะภาษา) จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบตัวอย่างประชากรก่อนการทดลอง (pre - test) ด้วยแบบทดสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. ดำเนินการสอนตัวอย่างประชากรทั้งหมดตามแผนที่สร้างขึ้นสัปดาห์ละ 5 วัน ๗ ละ 6 คาบ (คาบละ 20 นาที) สอนโดยใช้เวลาในชั้นเรียนปกติในวันจันทร์ - ศุกร์ รวมเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ หรือ 44 ชั่วโมง (132 คาบ) แบ่งเป็นการทดลองสอน 96 คาบ (32 ชั่วโมง) และประเมินผล 36 คาบ (12 ชั่วโมง)

3. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (post - test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์การเลือกตัวอย่างประชากร
2. วิเคราะห์แบบทดสอบเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 27 %

3. นำค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมในแต่ละด้านของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาเปรียบเทียบ เพื่อหาความแตกต่าง โดยการทดสอบค่า t (t-test)

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองของตัวอย่างประชากร โดยการทดสอบค่า t (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. หลังการทดลอง ผลสัมฤทธิ์การใช้กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมและในแต่ละด้าน ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมคิดสรรและแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ในการใช้กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน และผลรวมทุกทักษะ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมคิดสรรสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ

2. หลังการทดลอง ผลสัมฤทธิ์ในการใช้กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมคิดสรรสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการใช้กิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และผลรวมทุกทักษะ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมคัดสรร สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยกิจกรรมคัดสรรมีคะแนนการฟัง พูด อ่าน และเขียนและโดยรวม สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยกิจกรรมที่สอนตามแผนของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมที่คัดสรรได้ประมวลประสบการณ์ที่น่าสนใจและเน้นสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำโดยเฉพาะ การใช้กิจกรรมที่มีรูปแบบหลากหลาย โดยการมอบงานให้นักเรียนทำเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลกัน การได้สนทนาวิสาสะกันจะทำให้ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ดัง ฟินอคเชียโร และโบโนโม (Finocchairo and Bonomo, 1973) กล่าวไว้ว่า การจัดบทเรียนแต่ละบทให้มีทั้งการฝึกเพื่อให้เป็นนิสัย และการฝึกให้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเป็นสื่อ ครูควรวางวิธีการให้นักเรียนได้ฝึกพร้อมกันทั้งชั้น ฝึกเป็นกลุ่ม ฝึกเป็นคู่ และรายบุคคล จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร เพราะได้กลิ่นกรองและคัดสรรจากกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน จึงเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำประสบความสำเร็จได้ง่าย ดัง ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2527) กล่าวว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำมีความสนใจบทเรียนระยะสั้นและมีปัญหาในการจำและความคิด ดังนั้นเมื่อจัดกิจกรรมง่าย ๆ เช่น ภาพตัดต่อ อ่านภาพประกอบการ์ตูน ทำให้การสอนฟังหรืออ่านมีชีวิตชีวา เพราะนักเรียนสามารถช่วยกันหาข้อมูลและเรียงลำดับข้อความตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ง่าย การมีภาพหรือประโยคเป็นสื่อช่วย นักเรียนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม

จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่ากิจกรรมคัดสรรมีผลทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความสามารถทางด้านกรฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยรวมสูงขึ้น จึงเหมาะต่อการนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมคัดสรร มีคะแนนผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ถึงร้อยละ 23.78 ที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า หลังการทดลองนักเรียนที่เรียนด้วยการใช้กิจกรรมคัดสรรจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าการทดลอง ทั้งนี้เพราะกิจกรรมคัดสรรเป็นกิจกรรมที่ง่าย ๆ ตรงกับสิ่งที่เด็กสนใจ จึงช่วยสร้างความสนใจให้เด็กอยากเรียน ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมการฟัง พูด อ่าน และเขียน อีกอย่างหนึ่ง ผู้วิจัยสร้างความสนใจโดยจัดทำแบบฝึกหัดด้วยการวาดการ์ตูนต่าง ๆ ประกอบ จึงทำให้แบบฝึกหัดดูน่าสนใจ ชวนให้อยากทำ เมื่อทำเสร็จสามารถระบายสีภาพการ์ตูนเหล่านั้นได้ วิธีการนี้ทำให้นักเรียนเพลิดเพลินกับการเรียนและไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้แก้ปัญหาคำว่าความสนใจของนักเรียนด้วยวิธีการที่กล่าวมาแล้ว เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้ความสำคัญในการเรียนมากขึ้นในระยะหลัง ๆ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำเกมคุมชั้นมาใช้ประกอบการตอบคำถามต่าง ๆ ในขณะที่เรียนจึงทำให้นักเรียนแต่ละคนมีความกระตือรือร้นและขยันหมั่นเพียรที่จะตอบคำถามมากขึ้น เมื่อวิเคราะห์ถึงรายละเอียดของกิจกรรม ในด้านการฟังและการอ่านเป็น เกมภาพตัดต่อหรือเกมมาต่อตัวฉนิช ในช่วงแรกที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกิจกรรมนี้ทำให้ต้องเสียเวลาในการอธิบายเกมนาน จึงทำให้หมดเวลาไปก่อนจะจบแผน ผู้วิจัยได้แก้ปัญหาคำว่าโดยขอเวลาจากครูผู้สอนในช่วงพักไปอีกสัก 10-15 นาที เพราะเป็นต้นเทอมจึงไม่มีปัญหาอะไรมากนัก และได้สอนต่อจนหมดแผน ในช่วงหลัง ๆ นักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับกิจกรรมแล้วจึงทำให้สอนได้ทันเวลา ส่วนใหญ่จะขาดตรงที่ผู้วิจัยให้ทำแบบฝึกหัดทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่ก็ได้แก้ปัญหาคือ แบ่งแบบฝึกหัดให้นักเรียนไปทำเป็นการบ้านบ้าง เพราะแบบฝึกหัดมีภาพการ์ตูนประกอบ นักเรียนจึงไม่เบื่อในการทำแบบฝึกหัด โดยเฉพาะเมื่อมีการระบายสี บางทีหมดเวลานักเรียนก็ยังทำต่ออีก ส่วนกิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่องหรือกิจกรรมมาแล้วเรื่องฉนิช นักเรียนจะกระตือรือร้นในการเล่นเกมนาน บางครั้งเกิดเสียงดัง เพราะนักเรียนช่วยกันต่อภาพการ์ตูน เพื่อให้เกิดระเบียบ ผู้วิจัยใช้เกมคุมชั้นช่วย คือ จะหักคะแนนไปจากคะแนนสะสมของกลุ่ม (ดูตัวอย่าง เกมคุมชั้นในภาคผนวก ง)

ในด้านการศึกษาเป็นกิจกรรมมาสัมภาษณ์นักเรียน ผู้วิจัยได้ใช้สถานการณ์จำลองแล้วให้นักเรียนสนทนากัน หรือสัมภาษณ์เพื่อน ในช่วงแรกนักเรียนจะไม่กล้าที่จะแสดงออก จะไม่ยอมพูดและไม่มั่นใจในตนเอง ผู้วิจัยต้องคอยกระตุ้นอยู่ตลอดเวลา เสียงและสำเนียงของนักเรียนจะเบาและไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมองข้ามความคิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ การที่นักเรียนกล้าพูดออกมา ถือเป็นสิ่งที่น่าพอใจแล้ว เมื่อนักเรียนคุ้นกับกิจกรรมนี้แล้วจึงแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาด ในช่วงต่อมานักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นสังเกตจากการทำกิจกรรมนักเรียนจะสนทนากับเพื่อน ๆ เพราะนักเรียนแต่ละคนต้องการข้อมูลจากเพื่อนเพื่อเขียนลงใน worksheet เพื่อทำเป็นรายงานต่อไป กิจกรรมนี้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังที่ พิศรวัลย์ โกวิทวที (2535) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะเน้นการสอนทักษะรวมมากกว่าจุดย่อย ๆ เพราะในชีวิตจริงการกระทำสิ่งใด ๆ ต้องอาศัยความรู้ความสามารถรวมหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกันซึ่งตรงกับแนวความคิดของ ไมเคิล คาเนล (Michale Canale, 1983) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมเป็นกิจกรรมเป็นการบูรณาการทักษะต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน

ในด้านการศึกษาเป็นกิจกรรมมาเขียนสัมภาษณ์ โดยเฉพาะการทำโครงการ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเขียนมาก เพราะเป็นกิจกรรมง่าย ๆ ส่วนใหญ่เป็นเพียงคัดลอกและใช้ภาพเป็นสื่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร จ่างภากร (2532) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการเขียนง่าย ๆ ที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ รักที่จะเขียน แต่เนื่องด้วยกิจกรรมการเขียนเป็นกิจกรรมสุดท้าย นักเรียนมักจะทำไม่ค่อยจะทันเวลาที่กำหนด เพราะหมดชั่วโมงไปเสียก่อนอาจจะเพราะแบบฝึกการเขียนมีภาพการ์ตูนประกอบด้วย นักเรียนจึงสนใจทำและนำไปทำต่อที่บ้านทุกวัน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงสูงขึ้น
กว่าก่อนการทดลอง

3. จากแบบสอบถามความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรม ทั้ง 16 กิจกรรม เพื่อประกอบการอธิบายผล
ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนการสอนด้วยกิจกรรมคีตสรวร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ
มากในการร่วมกิจกรรมดังแสดงไว้ในตารางที่ 7 และจากการจำแนกอันดับความพึงพอใจ พบว่า
นักเรียนชอบกิจกรรม "เกมมาสัมภาษณ์ฉันซิ" มากเป็นอันดับที่ 1 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 7
อาจจะเป็นเพราะว่า เกมและการดำเนินกิจกรรมที่สนุกสนาน และบรรยากาศที่เป็นอิสระอย่าง
เต็มที่ ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับ เดล (Dale, 1969)
ที่กล่าวว่า การจัดบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นกันเองและให้อิสระแก่นักเรียนในการแสดงออก นอก
จากนี้นักเรียนแต่ละคนต้องการข้อมูลจากเพื่อนเพื่อเขียนเป็นรายงานใน worksheet
การที่นักเรียนได้ทำด้วยตนเอง และได้ฝึกซ้ำ ๆ นักเรียนจะเกิดความแม่นยำและคล่องแคล่ว
ในการใช้ภาษา ดังที่ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2523) ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางภาษา ถ้ามอบ
หมายงานให้นักเรียนทำเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลกัน การได้สนทนา
วิสาสะกัน ได้ฝึกซ้ำ ๆ จะทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย กิจกรรมที่นักเรียนชอบ
รองลงมา คือ เกมมาเขียนฉันซิ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า เป็นกิจกรรมง่าย ๆ นักเรียนจึงสามารถ
ทำได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวกิจกรรมนี้จึงทำให้นักเรียนชอบ ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนมีความพึงพอใจ
น้อยที่สุด คือ แบบฝึกการฟังและแบบฝึกการพูด อาจเป็นเพราะ กิจกรรมนี้มากเกินไป และนักเรียน
ได้ฝึกในชั้นเรียนแล้วประกอบกับนักเรียนมีความสนใจค่อนข้างสั้น กิจกรรมดังกล่าว นักเรียนจึง
รู้สึกไม่ชอบ จากกิจกรรมนี้แสดงให้เห็นว่า การทำแบบฝึกต้องทำให้เหมาะสมกับเวลา เนื้อหา

เนื่องจากผู้วิจัยทดลองในห้องเรียนปกติ จึงไม่สามารถคัดแยกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำออกจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลางได้ ผู้วิจัยจึงสอนทั้งชั้น แต่เวลาแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ผู้วิจัยให้กลุ่มที่ทดลองอยู่ในกลุ่มเดียวกัน กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและปานกลางอยู่ด้วยกัน และกลุ่มนี้จะทำกิจกรรมที่ผู้วิจัยมอบหมายให้เสร็จก่อนทุกครั้ง ผู้วิจัยจะมอบหมายงานอื่นให้ทำจนกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำทำกิจกรรมเสร็จ

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมคิดสรร ของผู้วิจัยสามารถนำไปสอนนักเรียนทั้งชั้นที่มีกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำได้ โดยครูประจำชั้นเพียงแต่ผลิตสื่อการเรียนการสอนเพิ่มเติม ขณะเดียวกันสามารถนำไปซ่อมเสริมนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำได้ด้วย แม้ว่าหลักสูตรจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม ถ้าครู รู้จักศึกษาหาความรู้ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการสอนและรู้จักปรับปรุงวิธีสอน และจัดทำแบบฝึกหัดหรือคิดกิจกรรมเพิ่มเติมเพื่อฝึกฝนนักเรียนของตนในด้านที่นักเรียนต้องการทั้งซ่อมและเสริม ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของเด็กไทย และรู้จักคิดหาวิธีการใหม่ ๆ คัดแปลงใช้ตามสภาพท้องถิ่น ที่ตนเองอยู่นักเรียนก็จะได้เรียนอย่างมีความหมายมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และมีเจตคติที่ดีต่อวิชานี้ ครูเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะทำให้หลักสูตรหรือกิจกรรมต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัย ผลของการใช้กิจกรรมคิดสรรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรมีการวิจัย ผลของการใช้กิจกรรมคิดสรรที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือระดับชั้นอื่น ๆ
3. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ของผู้เรียนอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน หรือเขตการศึกษาเดียวกัน